

?Desequilibris i desequilibradors

Josep A. Vilalta, regidor de Torà per la CUP (1999-2011)

Josep A. Vilalta, regidor de Torà per la CUP (1999-2011)

El confinament municipal, mesura recurrent en la erràtica campanya contra la Covid-19, ha posat de manifest, una vegada més, que la visió urbanocèntrica és hegemònica

als despaxos polítics del país. Aplicar les mateixes restriccions de mobilitat en zones amb situacions antagòniques -tant a nivell demogràfic com de serveis disponibles al propi municipi- respon, en el millor dels casos, al desconeixement de la realitat rural i a una indiferència, impròpia d'un govern responsable, davant d'uns problemes que s'accentuen i es retroalimenten amb el despoblament: pocs habitants i pocs vots = pocs serveis = encara menys habitants i menys vots = encara menys serveis, etcètera.

El despoblament rural té moltes causes -de la manca d'habitatge a la progressiva pèrdua de serveis- però en destaquen dues. Una és molt evident: la manca de llocs de

treball o, més concretament, la seva diversificació. Només cal fixar-nos en quin és el col·lectiu més nombrós dels que protagonitzen l'èxode rural: el jovent universitari, que sovint quan acaba la carrera no torna al poble, per manca de feines qualificades relacionades amb els estudis cursats. Aquesta mancança no se soluciona portant el 5G a l'últim poble quan a ciutat ja sigui obsolet sinó creant llocs de treball a les zones en un procés més acusat de despoblament.

-Calla, carallot, que la creació de feina depèn d'empreses privades i en això la Generalitat no pot fer-hi res!- És mig veritat que en una economia de lliure mercat els governs no solen decidir la ubicació concreta d'empreses privades però fins i tot un trist governet autonòmic que no qüestionï el principal dogma de fe de la religió capitalista -no intervenir en el mercat- té eines per a redistribuir llocs de treball.

Plantegem-nos uns quants interrogants, que només la normalització mental del centralisme ens els situa en el camp de la política ficció: si la creació d'universitats han dinamitzat ciutats mitjanes com Lleida, què passaria si totes les places universitàries es repartissin igualitàriament per totes les comarques? Els serveis hospitalaris no urgents cal que siguin en ciutats cada cop més inaccessibles? Quin impacte econòmic i demogràfic haurien tingut en comarques rurals instal·lacions que han acabat a l'AMB, com el Sincotró Alba, el centre de restauració de béns mobles o el CAR de Sant Cugat? Potser trobeu que els exemples són una pixada fora de test però feu-vos només una pregunta: creieu que a Catalunya hi ha hagut mai cap govern que s'hagi plantejat revertir -o, com a mínim, atenuar- els desequilibris territorials aplicant polítiques de discriminació positiva? Doncs no, a les comarques rurals la discriminació només s'ha aplicat per acollir-hi abocadors i altres instal·lacions que, amb raó o sense, la gent considera molestes i/o perilloses.

Ara fa un any l'Idescat va presentar les Projeccions demogràfiques per a l'horitzó del 2033, L'acte va comptar amb la presència del vicepresident Pere Aragonès que va qualificar de ?molt bona notícia? els augments de població previstos a 6 de cada 10 municipis. Tenint en compte que l'estudi preveu que guanyin població les grans aglomeracions i que continuïn perdent-ne les zones rurals -i que, per tant, s'agreugin encara més els desequilibris- una valoració positiva d'un representant del govern evidencia l'altra gran causa dels desequilibris: la manca de voluntat política d'aturar-los.